1964 సుప్రీం కోర్టు రిపోర్టులు (6) 978

మతీయుల్లాహ్ షేక్

వర్సెస్

పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్రం

(కె. సుబ్బారావు, కె.సి.దాస్ గుప్తామరియుకె.రఘుబర్దయాళ్జే.)

క్రిమినల్ చట్టం - వాస్తవంగా జరగని హత్య -సెక్షన్ 449 కింద నేరం రుజువైతే - "చేయటానికి", అర్థం - సెక్షన్ 307 కింద సెక్షన్ 34 కింద అభియోగాలు, చట్టపరంగా స్థిరంగా ఉంటే - ఇండియన్ పీనల్ కోడ్, 1860 (యాక్ట్ 45 ఆఫ్ 1860) సెక్షన్లు 34, 307, 449.

హత్య చేయాలనే ఉద్దేశంతోనే నిందితులు ఓ వ్యక్తి ఇంట్లోకి ప్రవేశించారని ఆరోపించారు. పిటిషనర్లలో ఒకరు 'ఇ' ని కత్తితో గాయపరచగా, మిగిలిన ముగ్గురు అతన్ని పట్టుకున్నారు. 'ఇ' యొక్క గాయం ప్రాణాంతకంగా నిరూపించబడలేదు. ఐపీసీ 449, 307 సెక్షన్ల కింద సెషన్స్ జడ్జి వీరిని దోషులుగా నిర్ధారించారు. దాన్ని అప్పీలుపై హైకోర్టు సమర్థించింది. వాస్తవానికి హత్య జరిగితే తప్ప ఐపీసీ సెక్షన్ 449 ప్రకారం శిక్ష విధించడానికి వీల్లేదని వాదించారు. భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 307తో పాటు సెక్షన్ 34 కింద అభియోగాలు మోపడం చట్టరీత్యా చెల్లదని పేర్కొంది.

ఈ రెండు వాదనల్లో వాస్తవం లేదన్నారు. నేరం పూర్తి కానప్పటికీ "నేరం చేయడానికి" ఒక చర్య చేయబడిందని చెప్పవచ్చు. సెక్షన్ 449 ఐ.పి.సి లో "ఉద్దేశ్యంతో" అనే అర్థంలో "ఆర్డరు" అనే పదాలు ఉపయోగించబడ్డాయి. అసలు ఆ లక్ష్యం నెరవేరిందా లేదా అనేది చాలా అసంబద్ధం.

ఈ చర్య అందరి ఉమ్మడి ఉద్దేశ్యానికి అనుగుణంగా చాలా మంది వ్యక్తులు చేశారని నిర్ణయించిన తర్వాత, ప్రతి వ్యక్తి మొత్తం నేరపూరిత చర్యకు పాల్పడినట్లుగా పరిగణించబడతారు.

క్రిమినల్ అప్పీలేట్ పరిధి: క్రిమినల్ అప్పీల్ నెంబరు 111 ఆఫ్ 1961.

1961 క్రిమినల్ అప్పీల్ నెంబరు 269లో కలకత్తా హైకోర్టు 1961 మార్చి 2న ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వులపై అప్పీలు.

డి.ఎన్. ముఖర్జీ, పిటిషనర్ల తరఫున.

పి.కె.బోస్ , పి.కె.చక్రవర్తిప్రతివాది తరఫున.

మార్చి 3, 1964. దాస్ గుప్తా జె.కోర్టు తీర్పు-ఐపీసీ సెక్షన్ 449, సెక్షన్ 307/34 కింద అభియోగాలపై బిర్భూమ్ అదనపు సెషన్స్ జడ్జి వీరిని విచారించారు. ప్రాసిక్యూషన్ కేసు ఏమిటంటే, 1950 నవంబర్ 14 రాత్రి హాజీ ఇబ్రార్ అలీ తన గుడిసె వరండాలో నిద్రిస్తున్నప్పుడు, ఈ పిటిషనర్లు అక్కడకు వచ్చారు, వారిలో ఒకరైన అబ్దుల్ ఒదుద్ అతని మోకాళ్ళను నొక్కగా, ఎక్రామ్ మరియు హబీబుల్లా అతని ఛాతీ మరియు చేతులను నొక్కగా, మతీయుల్లా అతని మెడపై కత్తితో గాయపరిచాడు. ఎబ్రార్ అలీ నిద్రలేచి అదే సమయంలో ఓడుద్ ను పట్టుకొని కేకలు

వేశాడు. మిగతా ముగ్గురు దుండగులు తప్పించుకున్నారు. ఈ ఘటనపై ఎబ్రార్ అలీ థాణాలో ఫిర్యాదు చేయగా చికిత్స నిమిత్తం రాంపూర్హాట్ ఆస్పత్రికి తరలించారు. ఈ నలుగురు నిందితులు ఇబ్రార్ అలీని చంపాలనే ఉమ్మడి ఉద్దేశ్యంతో అతని ఇంట్లోకి ప్రవేశించారని, ఆ ఉమ్మడి ఉద్దేశ్యంతో మతీవుల్లా అతన్ని కత్తితో గాయపరిచాడని, మిగిలిన ముగ్గురు అతన్ని కిందకు దించారని ప్రాసిక్యూషన్ ఆరోపించింది. అదృష్టవశాత్తు ఎబ్రార్ అలీకి తగిలిన గాయం ప్రాణాంతకం కాలేదు. ఈ రెండు అభియోగాలపై అప్పీలుదారులందరిపై జ్యూరీ ఏకగ్రీవంగా తీర్పు వెలువరించింది. సెషన్స్ జడ్జి ఆ తీర్పును అంగీకరించి, భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 449, 307 ప్రకారం వారందరినీ దోషులుగా నిర్ధారించారు. ఐపీసీ సెక్షన్ 307/34 ప్రకారం నిందితుడు మతీయుల్లాకు నాలుగేళ్ల కఠిన కారాగార శిక్ష, సెక్షన్ 449 ప్రకారం రెండేళ్ల కఠిన కారాగార శిక్ష విధించింది. మిగతా ముగ్గురికి ఐపీసీ సెక్షన్ 307/34 కింద మూడేళ్లు, సెక్షన్ 449 కింద రెండేళ్ల కఠిన కారాగార శిక్ష విధించింది. నలుగురూ కలకత్తా హైకోర్టును ఆశ్రయించారు. కానీ, అప్పీలును కొట్టివేశారు. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 134 (1) (సి) ప్రకారం ఈ కోర్టులో అప్పీల్ చేసుకోవడానికి ఇది సరైన కేసు అని హైకోర్టు బెంచ్ పిటిషనర్లకు సర్టిఫికేట్ ఇచ్చింది. ఆ సర్టిఫికేట్ ఆధారంగా ఈ అప్పీల్ కు ప్రాధాన్యం ఇచ్చారు. పిటిషనర్ల తరఫున రెండు అంశాలను మా ముందు కోరుతున్నాం. మొదటిది, హత్య జరిగితే తప్ప భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 449 ప్రకారం శిక్ష పడదు. రెండోది భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 307, సెక్షన్ 34 ప్రకారం అభియోగాలు మోపడం చట్టరీత్యా చెల్లదు. మా అభిప్రాయం ప్రకారం, ఈ రెండు వాదనలలో వాస్తవం లేదు.

భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 449 ప్రకారం ఎవరైనా గృహ ఆక్రమణకు పాల్పడితే జీవిత ఖైదు లేదా పదేళ్లకు మించని కఠిన కారాగార శిక్షతో పాటు జరిమానా కూడా విధిస్తారు. పిటిషనర్ల తరఫున మా ముందు హాజరైన ప్రణబ్ ముఖర్జీ వాదిస్తూ, హత్య జరిగితే తప్ప మరణశిక్ష విధించదగిన నేరానికి పాల్పడే క్రమంలోనే గృహ ఆక్రమణ జరిగిందని చెప్పలేమని వాదించారు. విద్యావంతులైన న్యాయవాది అభిప్రాయం ప్రకారం, ఇంటి అతిక్రమణ యొక్క ఉద్దేశ్యం హత్య చేయడమే అనే వాస్తవం నుండి ఇంటి అతిక్రమణ "హత్య చేయడానికి" జరిగిందని భావించడం

సరికాదు. మేం ఒప్పుకోలేకపోతున్నాం. మా అభిప్రాయం ప్రకారం, నేరం పూర్తి కానప్పటికీ "నేరం చేయడానికి" ఒక చర్య చేయబడిందని చెప్పవచ్చు. అందువలన, ఒక వ్యక్తి దొంగతనం చేయాలనే ఉద్దేశ్యంతో ఇంట్లోకి చొరబడి, ఆ లక్ష్యాన్ని సాధించడంలో విఫలమైతే, అతను దొంగతనానికి పాల్పడటానికి ఇంటిని అతిక్రమించాడని చెప్పడం సముచితం. భారత శిక్షాస్మృతిలోని 449వ సెక్షన్ లోనే కాకుండా ఆ తర్వాత వచ్చిన 450, 451 సెక్షన్లలో, మళ్లీ సెక్షన్ 454, సెక్షన్ 457లో 'ఆర్డర్ ఆర్డర్' అనే పదాలను శాసనసభ ఉపయోగించిందని గమనించాలి. సెక్షన్ 450 ప్రకారం జీవిత ఖైదు విధించే నేరం చేస్తే గృహ ఆక్రమణకు శిక్ష విధిస్తారు. సెక్షన్ 451 ప్రకారం గృహ ఆక్రమణ నేరం చేస్తే జైలు శిక్షార్హమైన నేరం కిందకు వస్తుంది. సెక్షన్ 454 ప్రకారం ఏదైనా నేరం చేస్తే గృహ ప్రవేశం, ఇంటిని పగులగొట్టడం శిక్షార్హమైన నేరం. సెక్షన్ 457 ప్రకారం రాత్రిపూట ఇంట్లోకి చొరబడటం, రాత్రికి ఇంటిని పగులగొట్టడం, నేరం చేస్తే జైలు శిక్ష పడే అవకాశం ఉంది.

భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 448 ప్రకారం ఇంటిని అతిక్రమిస్తే ఏడాది వరకు జైలు శిక్ష లేదా వెయ్యి రూపాయల వరకు జరిమానా లేదా రెండూ విధించే అవకాశం ఉంది.

ఇతర నేరాలను "చేయడానికి" గృహ అతిక్రమణ జరిగినప్పుడు అధిక శిక్ష విధించబడుతుంది. సెక్షన్ 449, 450, 451, 454, 457 సెక్షన్లను పరిశీలిస్తే ఏ ఇంటి ఆక్రమణకు పాల్పడ్డారో నేరం స్వభావాన్ని బట్టి నిర్దేశించిన జరిమానాను గ్రేడింగ్ చేసినట్లు తెలుస్తుంది. గృహ అతిక్రమణకు ఈ శిక్షలు చాలా స్పష్టంగా ఉన్నాయి, ఇంటి అతిక్రమణకు "నేరం" చేసిన నేరం వాస్తవంగా జరిగిందా లేదా అనే ప్రశ్నకు చాలా ముఖ్యమైనది. మా అభిప్రాయంలో, "ఆర్డరు" అనే పదాలు "ఉద్దేశ్యంతో" అనే అర్థం కోసం ఉపయోగించబడ్డాయి అనడంలో సందేహం లేదు. గృహ ఆక్రమణకు పాల్పడటంలో ఉద్దేశం మరణశిక్ష విధించదగిన నేరం అయితే, భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 449 ప్రకారం ఇంటి అతిక్రమణ శిక్షార్హమవుతుంది. గృహ ఆక్రమణకు పాల్పడటం జీవిత ఖైదు విధించే నేరమైతే భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 450 ప్రకారం గృహ

ఆక్రమణకు పాల్పడితే శిక్షార్హులవుతారు. అదేవిధంగా సెక్షన్ 451, 454, 457 ప్రకారం ఆ సెక్షన్లలో సూచించిన నేరం కోసం రాత్రిపూట ఇంటిని అతిక్రమించడం లేదా ఇంటిని పగులగొట్టడం వంటివి చేస్తారు. ఈ సందర్భాలలో లక్ష్యం నిజంగా నెరవేరిందా లేదా అనేది చాలా అసంబద్ధం. అందువల్ల హత్య వాస్తవంగా జరగలేదనే వాస్తవం భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 449 యొక్క అనువర్తనాన్ని ప్రభావితం చేయదని మా నిర్ధారణ.

భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 307, సెక్షన్ 34 ప్రకారం ఏ అభియోగమూ చట్టపరంగా సుస్థిరమైనది కాదన్న రెండో వాదన భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 34లోని నిబంధనల ప్రభావాన్ని తప్పుగా అర్థం చేసుకున్నట్లే కనిపిస్తోంది.

భారత శిక్షాస్మృతిలోనిసెక్షన్ 307 ఇలా నడుస్తుంది:-

"అటువంటి ఉద్దేశ్యంతో లేదా జ్ఞానంతో ఎవరైనా ఏదైనా పని చేస్తే, అటువంటి పరిస్థితులలో, అతను ఆ చర్య ద్వారా మరణానికి కారణమైతే, అతను హత్యకు పాల్పడినట్లు రుజువవుతుంది, పదేళ్ల వరకు జైలు శిక్షతో పాటు జరిమానా కూడా విధించబడుతుంది; అటువంటి చర్య ద్వారా ఏ వ్యక్తికైనా హాని కలిగితే, నేరస్థుడు జీవిత ఖైదు లేదా పైన పేర్కొన్న శిక్షకు బాధ్యత వహిస్తాడు."

ప్రణబ్ ముఖర్జీ అభిప్రాయం ప్రకారం, ఈ సెక్షన్ ద్వారా శిక్షార్హమైనది ఒక వ్యక్తి యొక్క వ్యక్తిగత చర్య, ఆ సెక్షన్ లో పేర్కొన్న ఒక నిర్దిష్ట ఉద్దేశ్యం లేదా జ్ఞానం ఉన్నప్పుడు, ఆ చర్యను అనేక మంది వ్యక్తులు చేసినప్పుడు,,, ఉమ్మడిగా అది వర్తించదు. భారత శిక్షాస్మృతిలోని 34వ అధ్యాయంలో పేర్కొన్న పరిస్థితులలో చాలా మంది వ్యక్తులు చేసిన పనిని ఆ వ్యక్తులలో ప్రతి

ఒక్కరి చర్యగా పరిగణించాలనే చట్టపరమైన స్థితిని ఈ వాదన విస్మరిస్తుంది. సెక్షన్ 34 ఇలా నడుస్తుంది: -

ఒక క్రిమినల్ చర్యను చాలా మంది చేసినప్పుడు, అందరి ఉమ్మడి ఉద్దేశ్యాన్ని కొనసాగించడానికి, అటువంటి ప్రతి ఒక్కరూ ఆ చర్యకు బాధ్యత వహిస్తారు.

ప్రశ్నార్థకమైన క్రిమినల్ చర్య అందరి ఉమ్మడి ఉద్దేశ్యానికి అనుగుణంగా అనేక మంది వ్యక్తులు చేశారా అని నిర్ణయించడం చాలా సందర్భాల్లో కష్టం కావచ్చు. కానీ ఒకసారి ఈ చర్యను చాలా మంది వ్యక్తులు అన్ని చట్టపరమైన స్థితి యొక్క ఉమ్మడి ఉద్దేశ్యానికి అనుగుణంగా చేస్తారని నిర్ణయించిన తరువాత, ప్రతి వ్యక్తి మొత్తం నేరపూరిత చర్యకు పాల్పడినట్లు భావించబడుతుంది. అందువల్ల, ప్రస్తుత కేసులో, నలుగురు పిటిషనర్లు హాజీ ఇబ్రహీం అలీని చంపాలనే ఉమ్మడి ఉద్దేశ్యంతో అతనిపై దాడి చేశారని, వారిలో కొందరు అతన్ని కిందకు దించారని, ఒకరు అతనిపై కత్తితో దాడి చేశారని తేలినప్పుడు, ఈ నలుగురిలో ప్రతి ఒక్కరూ ఎబ్రార్ అలీని కిందకు దించి కత్తిని పూయడం వంటి మొత్తం పనిని చేసినట్లు చట్టంలో భావిస్తున్నారు. మతీవుల్లా స్వయంగా ఎబ్రార్ అలీని కిందకు దించి, అతని మరణానికి కారణమయ్యాడనే ఉద్దేశంతో కత్తితో కొట్టి ఉంటే, భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 300లో పేర్కొన్న కొన్ని ప్రత్యేక సందర్భాల్లో తప్ప, అతను హత్యకు పాల్పడేవాడు. ఈ చర్య మరణానికి దారితీయలేదు. కాబట్టి, అతను భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 307 ప్రకారం శిక్షార్హుడు అవుతాడు.మతీవుల్లా ఒంటరిగా వ్యవహరించనప్పుడు పరిస్థితి ఏ విధంగానూ భిన్నంగా ఉండదు.ఇబ్రార్ అలీని చంపాలనే వారందరి ఉమ్మడి ఉద్దేశ్యాన్ని కొనసాగించడానికి అతను మరియు అనేక మంది కలిసి పనిచేస్తున్నారు. కత్తిని ఉపయోగించని మిగిలిన ముగ్గురూ కత్తిని ఉపయోగించిన ఈ చర్యను చట్టప్రకారం చేసినట్లుగా పరిగణించాలి, కాబట్టి, ఈ చర్యను తానే చేసినట్లుగా ఎబ్రార్ అలీ మెడపై కత్తితో గాయపరిచినందుకు ప్రతి ఒక్కరూ భారతీయ శిక్షాస్మృతి

సెక్షన్ 307 ప్రకారం శిక్షార్హులు అవుతారు. అందువల్ల భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 307, సెక్షన్ 34 ప్రకారం అభియోగాలు మోపడం చట్టరీత్యా చెల్లదన్న వాదనను తోసిపుచ్చాలి.

ఫలితంగా అప్పీలు విఫలమై కొట్టివేయబడుతుంది.

అప్పీల్ కొట్టివేత..